

[Kjær Rasmussen.]

haverne med, når de kønne ord virkelig skal omsættes i handling. Hvis ministeren vil modtage et råd, så skal det være, at man ikke gør de nye universiteter til elfenbenstårne, men at man virkelig sørger for at give dem en sådan status, at demokratiet kommer til at fungere i dem. Sker det, så vil der ikke i fremtiden blive anledning til den megen forargelse, som borgerlige ordførere har givet udtryk for her i dag, men problemet er jo ganske enkelt, om magthaverne tør åbne for denne demokratiske udvikling. Det kan vi først få et indtryk af, når de borgerlige gør sig den ulejlighed at fortælle os, hvad det egentlig er, de forstår ved begrebet anarki. Det har vi ikke rigtig fået nogen forklaring på endnu, men jeg har i hvert fald selv en klar opfattelse af, at tolerancegrænsen er meget lav.

Stetter: Jeg protesterer mod lovforslagets § 1 om, at undervisningsministeren bemyndiges til at oprette et center for højere uddannelse og forskning ved Roskilde, altså bemyndiges til at oprette et nyt universitet i hovedstadsområdet. Jeg protesterer også på følgende medlemmers vegne: hr. Niels Andersen, hr. Erik Hansen (Ålborg amt), hr. Søren Jensen og hr. Knud Østergaard.

Gennemføres dette forslag, vil det medvirke til at forstærke befolkningspresset på hovedstaden. Får ministeren denne bemyndigelse, modarbejdes de bestræbelser, som regering og folketing hidtil har udfoldet for at opnå en spredning af befolknings- og erhvervsudviklingen. Forslaget vil bringe store dele af offentligheden i vildrede med, hvad der egentlig er regeringens politik på dette felt.

Vi mener, at det er rigtigt nu at bestemme den geografiske placering af de kommende centre for højere uddannelse og forskning, men vi mener også, at det er en oplagt fejl at give Roskilde førsteprioritet. Det kan ikke forsvares at oprette et universitet mindre end 30 km eller måske 20 km fra et bestående.

I mange år har bl. a. nordjyderne sendt deres unge til en universitetsuddannelse i København, og forældre og unge har affundet sig hermed, men det er ikke rime-

ligt, at dette skal fortsætte, samtidig med at regeringen nu kommer til folketinget og beder om en bemyndigelse til at bygge et nyt universitet. Regering og folketing har hidtil været enige om at sprede uddannelsesfaciliteterne for derved at give flest muligt unge lejlighed til at gennemgå en højere uddannelse, og vi mener, at nordjydernes ønske om at få det fjerde universitet skal imødekommes.

Orla Møller: Det fremgår med al tydelighed af den tale, mit partis ordfører har holdt her i dag, at forslaget om en udbygning af universiteterne langt fra er godt. Jeg skal ikke betegne det som håbløst, hvad et regeringsblad i det nordlige Jylland har gjort, men jeg må betegne det som en kortfristet løsning af et langtidspol. For enhver politiker, der ønsker at lovgive for mere end dagen og vejen, er det højst utilfredsstillende, og denne utilfredshed bliver ikke mindre, hvis man er provinsbo; jeg skal i denne forbindelse oplyse, at bag de kommende bemærkninger har jeg opbakning af de socialdemokratiske medlemmer af dette ting, der er valgt i det område, der bliver det nye Ålborg amt.

Vi ønsker ikke at lægge op til et modsætningsforhold mellem hovedstad og provins, og vi vil gerne erkende, at forholdene ved det københavnske universitet er af en så presserende karakter, at noget skal gøres, men principielt må man på et eller andet tidspunkt ud af den problematik at løse de eksisterende universitetsproblemer ved en udbygning. Man kan ikke udrydde fluer ved at give dem sukker; man kan ikke løse presset på de eksisterende højere læreanstalter ved at skabe yderligere pres omkring dem, og det er jo, hvad der sker, hvad tallene for studenter, der vælger universitetsuddannelse, klart viser. Jeg skal kun give ét eksempel: hvis hele landet havde samme muligheder som København, ville der i 1967 have tilmeldt sig 5.454 studenter til universiteterne. Hvis hele landet havde haft samme muligheder som f. eks. Nordjylland, ville tallet kun have været 2.503. Samme tal — måske ikke helt så grelle — kunne være givet for det sydjyske område. Hertil kommer tillige, at både Nord- og Sydjylland, fordi de ikke har uddannelsescentre, mangler højt uddannet arbejdskraft;